

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 16Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200457
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8719200457.4

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad samosudcom JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: X. H., V.. X.X.XXXX, B. P. J. XXXX/XX, A. H., v konaní o zaplatenie 287,75 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 287,75 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 287,75 eur od 24.1.2019 do 20.5.2019.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,6 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.1.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu 287,75 eur, spolu s úrokom vo výške 17,9 % ročne zo sumy 287,75 eur od 24.1.2019 do zaplatenia ako aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 24.1.2019 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Sberbank Slovensko, a. s. (zlúčený so žalobcom 1.8.2017) a žalovaná dňa 18.8.2015 uzavreli zmluvu, a to Rámcová zmluva o bežnom účte (ďalej len zmluva) na základe ktorej žalobca pre žalovanú zriadil a viedol bežný účet s programom služieb môjÚČETactive2. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky banky pre jednotlivé produkty, obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. So znením týchto dokumentov sa žalovaná oboznámila, čo potvrdila svojim podpisom. Na základe zmluvy boli poskytované žalovanej služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaná nevyužila. Žalovaná sa zaviazala mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, poplatkov v zmysle sadzobníka. Vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti žalovanou tým, že sa dostala na účet do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, bol účet uzatvorený a pred zatvorením účtu dňa 31.1.2018 bola vykonaná interná účtovná transakcia, kedy debetný zostatok na účte banka previedla na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Dňom zániku zmluvy o bežnom účte banka príslušný účet zrušila a zánikom zmluvy sa stáva splatnou pohľadávka klienta voči banke so zaniknutej zmluvy s príslušenstvom a rovnako aj všetky pohľadávky banky voči klientovi so zaniknutej zmluvy s príslušenstvom. Žalobca sa zároveň vyjadril k právnej povahe debetného zostatku na účte a poukázal na úpravu vo všeobecných obchodných podmienkach a to konkrétne bod 3,3 písmeno a a b VOP a § 2 písm. f zákona o spotrebiteľských úveroch. V žalobe zároveň uviedol prehľadný zoznam transakcií žalovanej na bežnom v účte v členení na kreditné a debetné operácie.

Keďže počas trvania vzťahu došlo k prenosu účtu zo spoločnosti Sberbank do spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s. predstavuje preklopená suma výšku 212,10 eur. V súvislosti s úročením debetného zostatku na účte poukázal žalobca na ust. § 18 ods. 1 zákona čl. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Zároveň uviedol, že informáciu o výške úrokovej sadzby mala žalovaná na webovej stránke banky, na každej pobočke banky ako aj prostredníctvom výpisov z účtu. V súlade s uvedeným znením VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je preto istina úročená úrokom vo výške 17,9 % ročne až do vyplatenia celej pohľadávky.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil žiadosť o otvorenie osobného bežného účtu a uzatvorenie Rámcovej zmluvy, Rámcovú zmluvu o bežnom účte z 18.8.2015, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, úrokové sadzby produktov, výpisy z účtov v Sberbank Slovensko, a. s. ako aj v Prima banka Slovensko, a. s.

3. Súd doručoval žalovanej žalobu spolu s prílohami na vyjadrenie, kedy jej bolo doručované aj uznesenie v súlade s § 167 ods. 2 CSP ako aj poučenie o procesných právach a povinnostiach. Uvedené žalovaná prevzala dňa 5.3.2019. K žalobe sa nevyjadrila a nedoručila súdu žiadne písomné podanie. Na výzvu súdu reagoval žalobca písomným podaním doručeným 26.6.2019 v ktorom sa vyjadril k povahe debetného zostatku na účte žalovanej a to v tom zmysle, že žalovaný prekročil účet nad rámec aktuálneho zostatku na účte aj keď žalovaná nevyužila formu povoleného prečerpania na bežnom účte. Poukázal na § 2 písm. f zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle ktorého sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Poplatky a úročenie žalobca špecifikoval priamo v žalobe. Sadzba úroku platná pre prekročenie je 17,9 % p. a. plus 5,05 % p. a. vid' bod 4.2 zmluvy v spojení s príslušnými ustanoveniami VOP. Zároveň v prílohe tohto podania doručil súdu aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere 624117, ktorou preukázal skutočnosť na výzvu súdu, že v roku 2016 na účte žalobkyne boli vedené splátky úveru u ktorých žalovaná tieto uhradila prostredníctvom bežného účtu.

4. Podaním doručeným súdu 26.7.2019 žalobca uviedol, že žalovaná sa do nepovoleného debetu dostala od februára 2016, že prekročila účet nad rámec aktuálneho zostatku na účte čo vyplýva z jednotlivých výpisov z účtu žalovanej. Žalobca úročil prekročenie riadnym úrokom v zmysle § 2 písm. f a § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. a v súlade so zmluvou bod 4.2 zmluvy v ktorom je upravené úročenie prekročenia. Žalobca uviedol, že žalovaná dňa 21.5.2019 uskutočnila úhradu vo výške 287,75 eur, ktorou vyplatila žalovanú istinu. Žalobca v tejto časti berie žalobu späť a žiada konanie o zaplatenie istiny zastaviť. Uplatňuje si však naďalej úrok vo výške 17,9 % p. a. zo sumy 287,75 eur od 24.1.2019 do 21.5.2019 ako aj úrok z omeškania 5,05 % p. a. z rovnakej sumy a za rovnaké obdobie.

5. Súd dňa 29.10.2019 uskutočnil pojednávanie vo veci, ktoré sa v súlade s § 180 CSP konalo v neprítomnosti žalobcu a žalovanej, kedy žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti a žalovaná napriek riadnemu doručeniu predvolania na pojednávanie sa nedostavila a svoju neúčast' neospravedlnila.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 18.8.2015 právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Rámcovú zmluvu o bežnom účte na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť a následne aj zriadiť a viedol pre žalovanú bežný účet IBAN: T. XX XXXX XXXX XXXX XXXX a poskytoval jej služby súvisiace s vedením účtu. Žalobca uviedol, že žalovaná nevyužila možnosť poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania. Žalovaná porušila povinnosť a to dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte po celú dobu trvania zmluvného vzťahu a tým sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania. Tento svoj dlh žalovaná nevyrovnala. Žalobca zatvoril účet žalovanej s debetným zostatkom 287,75 eur o čom žalovanú informoval posledným výpisom z účtu. Istina dlhu 287,75 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej, ktoré vyplývajú z predloženej platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovanej.

Podľa § 708 odsek 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 odsek 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm.a) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1,2,3 ods.1 písm. a)-d), 3 ods. 3, 4 ods. 14, 5-8, 9 ods. 1,4,6-8, 10, 11, 12 ods.2, 15, 17, 20-23,25-27.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie a)spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 3.4.2014 ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 3.4.2014 ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

a) prekročení,

b) výške prekročenej čiastky,

c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,

d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,

e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

7. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Žalobca preukázal, že strany uzatvorili Rámcovú zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bol žalovanej otvorený a vedený bežný účet a k tomuto účtu boli poskytované platobné a bankové služby v dohodnutom rozsahu. Aj keď zmluva bola uzavretá s odkazom na ustanovenia Obchodného zákonníka, je potrebné ju považovať zároveň za zmluvu spotrebiteľskú. Banka zatvorila účet s debetným zostatkom vo výške 287,75 eur. Z dôvodu porušenia povinnosti dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte počas celej doby trvania zmluvného vzťahu (bod 3.1 psím. e) VOP). Žalovaná sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovнала. O tejto skutočnosti bola informovaná posledným výpisom z účtu žalovaná až dňa 21.5.2019 uskutočnila úhradu žalovanej istiny 287,75 eur a preto súd konanie o zaplatenie tejto sumy zastavil a to v súlade s nižšie citovaným paragrafom 145 ods. 2 CSP, kedy zo strany žalobcu došlo k úkonu a to čiastočné späťvzatie žaloby.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť z časti súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. V časti uplatneného úroku vo výške 17,9 % ročne súd žalobu zamietol. Povaha zmluvných strán odôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka pri posudzovaní predmetných právnych vzťahov žalobca vystupoval v pozícii dodávateľa ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo podnikateľskej činnosti. Žalovaná je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi sporovými stranami sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež 5MCdo 20/09). Žalobcovi po odstúpení od zmluvy by prislúchal úrok z omeškania ako zákonná sankcia za nezaplatenie peňažnej pohľadávky.

9. Krajský súd v Prešove vo veci 4Co 76/2017 okrem iného konštatoval: Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ustanovenie § 54 ods. 1 je ustanovenie lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy. Za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva) je úplné vylúčenie občianskoprávnej úpravy inštitútov súkromného práva a naopak paušalizované použitie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru je náležité.

10. V rozsudku NS SR sp.zn.: 3MCdo 14/2014 sa konštatuje, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka podľa ktorého na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

11. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku ex tunc a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy za ktoré možno považovať uzavretie bežného účtu žalovanej vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia a akékoľvek dojednanie, ktorým dochádza k rozšíreniu záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti postavenie spotrebiteľa zhoršuje preto jeho aplikácia neprichádza do úvahy (vid' rozhodnutie KS PO 4Co 76/2017).

12. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti uplatneného úroku 17,9 % p. a. možno povedať, že dohoda zmluvných strán o úroku nie je súčasťou zmluvy ale len VOP a vývesky a zároveň sadzobníka poplatkov s ktorými žalovaná nevyslovila súhlas. Táto dohoda o úroku nebola individuálne dojednaná a ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ustanovenia o nepovolenom prečerpaní účtu a spôsob jeho úročenia nie sú súčasťou zmluvy, ale len VOP a vzhľadom na spotrebiteľský vzťah medzi zmluvnými stranami nie je možné ustanovenie § 710 Obchodného zákonníka aplikovať na nepovolené prečerpanie účtu ustanovenia o úvere. Súd nespochybňuje, že okrem istiny má veriteľ právo od dlžníka požadovať aj dohodnuté úroky z úveru. Je však potrebné prihliadnuť na moment do ktorého je možné úroky priznať. V rozsudku KS PO sp.zn. 6Co 190/2014 sa okrem iného konštatuje, že úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa , ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. I keď uvedené rozhodnutie súvisí so zmluvou o úvere a nie so zmluvou o bežnom účte je aplikovateľné aj na tento prípad. Pokiaľ dôjde k zosplatneniu v danom prípade k uzatvoreniu účtu s debetným zostatkom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu debetného zostatku a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S takýmto stavom sa spájajú výhradne sankcie v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže je spotrebiteľ v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Ak napriek tomu tu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje odplatné nároky , ktoré prináležia len v právne súladnom stave je takáto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (porovnaj rozsudok KS PO sp.zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30.6.2015). Podľa názoru súdu od momentu, kedy žalovaná neuhradila po zatvorení účtu debetný zostatok od tohto momentu by žalobca mal nárok popri istine na úrok z omeškania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Keďže žalovaná bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči nej nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy úveru vo výške 287,75 eur od 24.1.2019 do 20.5.2019, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovanú. Na margo veci súd uvádza, že žalobca žiadal priznať úrok z omeškania do 21.5.2019, avšak pokiaľ v tento deň došlo k úhrade istiny 287,75 eur tento deň už nie je dňom omeškania a preto bol úrok z omeškania priznaný do 20.5.2019.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Keďže žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, to znamená, že každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí ísť o prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia. Plný úspech vo veci by mal žalobca len vtedy, ak by žalobe bolo vyhovené v plnom rozsahu v opačnom prípade má vždy len čiastočný úspech. Žaloba bola v časti o zaplatenie úroku 17,9 % zo sumy 287,75 eur od 24.1.2019 do 21.5.2019 zamietnutá v dôsledku čoho nebolo možné priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd vypočítal výšku úroku 17,9 % p. a. zo sumy 287,75 eur od 24.1.2019 do 20.5.2019 tak ako požadoval žalobca a výška tohto úroku predstavovala sumu 16,51 eur čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 5,74 % a v tejto časti mala úspech žalovaná a neúspech žalobca. V danom prípade mal v prevažnej miere úspech v spore žalobca, a to v percentuálnom vyjadrení 94,26 % a úspech žalovanej predstavoval len 5,74 %. Odpočítaním úspechu žalovanej od úspechu žalobcu, t. j. v percentuálnom vyjadrení bude mať žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,6 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.